

13) Forslag af Spandet:

Istedetfor § 7 foreslaaes Mindretallets § 6.

14) Forslag af Spandet:

Som en ny § 7 b foreslaaes Mindretallets § 7.

15) Forslag af Spandet:

Som en ny § 7 c foreslaaes Mindretallets § 8.

16) Forslag af Spandet:

Som en ny § 7 d foreslaaes Mindretallets § 9.

Til § 8.

17) Forslag af Barfod, og J. A. Hansen

Paragrafen foreslaaes affattet saaledes:

„Naar en Person af Folketirken eller af et anerkjendt Troessamfund indgaaer Ægteffab med en Person af et andet anerkjendt Troessamfund, og de ønske kirkelig Vielse, skal en saadan kunne forrettes af hvilken af disse Troessamfunds i Embede værende Præster, de ønske og dertil kunne formaae, imod at Anmeldelse om Vielsen skeer af denne Præst til Præsten for den Menighed, hvortil Bruden for Ægteffabet hørte, for at Bemærkning derom kan optages i hans Ministerialbog“.

18) Forslag af Spandet:

Istedetfor § 8 foreslaaes Mindretallets § 10.

19) Forslag af Spandet:

Som § 8 b foreslaaes følgende nye Paragraf.

Ingen Præst er pligtig at sammenvie noget Brudepar, naar ikke baade Brudgom og Brud høre til samme Troessamfund, som han selv, eller naar der lever nogen Person, som Brudgom eller Brud har været gift med, og for anden Sag, end ægteffabelig Utroffab fra bemeldte Persons Side, er bleven fraskilt.

Til § 1—8.

20) Forslag af N. Damgaard:

§§ne 1—8 udgaae, og i Stedet for dem indsættes følgende 8 Paragrafer:

§ 1.

Staten anerkjender den borgerlige Gyldighed af ethvert Ægteffab, der i et hvilket som helst af de i Landet bestaaende Troessamfund er indgaaet efter dettes Kirkeskik, eller, hvor Troessamfundet selv ikke fordrer Ægteffabets

Stiftelse ved nogen kirkelig Handling, paa den i Troessamfundet vedtagne Maade.

§ 2.

De Troessamfund, som have Præster, der ere anerkjendte af Staten, føre selv Bog over de i Samfundet indgaaede Ægteffaber. I de øvrige Troessamfund skeer inden 8 Dage Anmeldelse om Ægteffabets Indgaaelse til den Sognepræst, i hvis Sogn Bruden for Ægteffabet havde Hjem, hvorefter denne indfører det indgaaede Ægteffab i sin Kirkebog. Anmeldelsespligten paahviler altid den ægteviede Mand, og maa Anmeldelsen være attesteret enten af Troessamfundets Forstander, eller, hvor saadanne ikke haves, af i det Mindste 6 Medlemmer af Troessamfundet, hvilke bestidde de til at afslægge Ced efter Statens Love nødvendige Egenstaber.

§ 3.

De Bestemmelser og Forskrifter, der i Frd. af 30te April 1824 § 3 og § 4 samt i §§ 8—12 ere givne for Ægteffabs Indgaaelse i Folketirken, skulle ogsaa være gjældende for Indgaaelse af Ægteffab udenfor denne Kirke, dog de Bestemmelser undtagne, som ere ligesom frem umuliggjorte ved Brudgommens eller Brudens Troessbeksjendelses særegne Beskaffenhed. I de Troessamfund, som have fast ansatte Præster, vil Jagttagelsen af disse Forskrifter være denne Embedsmands Pligt; i de øvrige Troessamfund staaer den Menigheds-Forstander eller de Troessamfunds-Medlemmer, som have underskrevet den i § 2 omhandlede Anmeldelse til Sognepræsten, Staten til Ansvar for, at disse Forskrifter ere iagttagne for Ægteffabets Indgaaelse.

§ 4.

Personer, som høre til forskellige Troessamfund, kunne lade sig ægtevie saavel af Brudgommens som af Brudens Præst, eller, saafremt ingen af disse ere at formaae dertil, af hvilken Præst af den Enes Troessbeksjendelse, de dertil maatte finde villig; dog skal Handlingen altid indføres i den Præsts Kirkebog, til hvis Sogn Bruden for Ægteffabet hørte, og til ham bør derfor den Præst, som har forrettet Vielsen, gjøre Anmeldelse derom.

§ 5.

I det Tilfælde, at Personer, som høre til